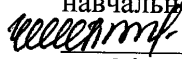

Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого
Інститут екранних мистецтв
Кафедра кінознавства

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної та
навчальної роботи

 Інґа Чхатарашвілі-Петраш

« 31 » 08 2026 рік

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Телебачення в контексті теорії масових комунікацій

рівень вищої освіти другий (магістерський)

спеціальність В1 Аудіовізуальне мистецтво та медіавиробництво

спеціалізація В1.04 Кіно-, медіазнавство

освітня програма Кінознавство

Київ – 2026

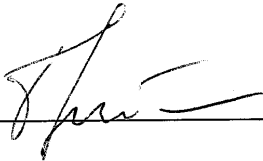
Розробник: Погребняк Галина Петрівна, професор кафедри кінознавства, доктор мистецтвознавства, професор

Викладач: Погребняк Галина Петрівна, професор кафедри кінознавства, доктор мистецтвознавства, професор

РПНД розглянуто і затверджено на засіданні кафедри кінознавства Інституту екранних мистецтв

Протокол від 27.08.2026 № 1

В.о завідувача кафедри
кінознавства

 Марина БРАТЕРСЬКА-ДРОНЬ

РПНД погоджено з гарантом освітньо-професійної програми
«Кінознавство»

Кандидат мистецтвознавства, доцент Тетяна ЖУРАВЛЬОВА
27 08 2026

Пролонговано:

на 20__/20__ н.р.,
Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,
Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,
Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,
Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від _____.20__ № ____
(підпис) (ПІ)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Форма навчання
	денна
Характеристика навчальної дисципліни	Обов'язкова
Курс	1
Семестр	1
Кількість кредитів	6
Загальний обсяг годин	180
Розподіл годин за видами аудиторних занять та самостійної роботи	Практичні
	48
	Самостійна робота
	132
Вид підсумкового контролю	залік

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: сформувати у здобувачів системне теоретичне розуміння природи медіа і закономірностей масовокомунікаційного процесу, навчити критично оцінювати пояснювальну силу провідних теорій масової комунікації та застосовувати їх як дослідницький інструмент до телевізійного і ширшого медійного матеріалу, а також аналізувати перехід від традиційного телемовлення до цифрових і соціальних медіа з новими моделями виробництва і споживання медіаконтенту.

Завданнями

- критично зіставляти теоретичні підходи до визначення природи медіа і масової інформації та обґрунтовувати вибір підходу для конкретного дослідницького завдання;
- аналізувати структуру масовокомунікаційного процесу, розрізняючи інституційний, текстуальний і рецептивний рівні аналізу;
- оцінювати пояснювальну силу і межі застосовності теорій медіавпливу на основі емпіричних досліджень, а не декларацій;
- інтерпретувати телебачення як соціальний інститут через порівняння моделей мовлення, механізмів фінансування і регулювання;
- проектувати власну дослідницьку стратегію аналізу медіаконтенту з обґрунтованим вибором методу, вибірки й одиниць аналізу;
- інтегрувати теоретичну рамку і емпіричні дані у зв'язний аналітичний висновок та обстоювати його в науковій дискусії;
- оцінювати наслідки платформізації та алгоритмічного посередництва для публічної сфери, аудиторії й індустрійних моделей.

Очікувані результати навчання (РН) за дисципліною:

- РН2. Уміти застосовувати міждисциплінарні підходи при критичному осмисленні та вирішенні проблем теорії та практики аудіовізуального мистецтва та медіавиробництва.

- РН5. Використовувати релевантні дані для прийняття рішень в сфері аудіовізуального мистецтва та медіавиробництва, відшукувати потрібні дані, аналізувати їх та оцінювати за допомогою сучасних методів та засобів роботи з даними.
- РН6. Вільно спілкуватись іноземною мовою усно і письмово в науковій, творчо-виробничій та суспільній сферах діяльності.
- РН11. Приймати оптимальні рішення у творчо-виробничій діяльності у складних непередбачуваних умовах.

Інструменти, обладнання та програмне забезпечення (за потребою) – наукометричні бази і репозитарії відкритого доступу (Google Scholar, OAPEN, DOAJ, JSTOR) для роботи з корпусом джерел.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Розподіл годин між видами робіт						
	денна форма						
	усього	у тому числі					
		л е к ц ії	се мі на ри	пр ак ти ч ні	ла бо ра то р ні	ін ди ві ду ал ьн і	са м. ро бо та
1	2	3	4	5	6	7	8
1 курс / 1 семестр							
Тема 1. Природа медіа і масової інформації: аналіз теоретичних підходів до визначення предмета				4			9
Тема 2. Моделі комунікації: критичне зіставлення лінійних, циркулярних і транзакційних схем				4			9
Тема 3. Структура масовокомунікаційного процесу: аналіз компонентів, рівнів і зв'язків між ними				4			9
Тема 4. Телебачення як соціальний інститут: порівняльний аналіз моделей мовлення, фінансування і регулювання				4			9
Тема 5. Методи медіадосліджень: проєктування дослідницької стратегії аналізу медіаконтенту				4			9
Тема 6. Теорії медіавпливу: зіставлення пояснювальних моделей від прямої дії до культивуації				4			9
Тема 7. Встановлення порядку денного, фреймінг і спіраль мовчання: оцінка пояснювальної сили теорій				4			9

Тема 8. Дослідження аудиторії: аналіз припущень про глядача в конкурентних моделях рецепції				4			9
Тема 9. Медіа і публічна сфера: аналіз концепції Ю. Габермаса та її сучасних ревізій				4			9
Тема 10. Медіатизація суспільних процесів: аналіз механізмів впливу медіалогіки на політику і культуру				4			9
Тема 11. Медіа у формуванні норм та ідентичностей: критичний аналіз репрезентації				4			9
Тема 12. Трансформація телебачення в цифрову добу: аналіз конвергенції та платформізації				4			9
Разом	180			48			132

4. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Природа медіа і масової інформації: аналіз теоретичних підходів до визначення предмета

Медіа як об'єкт теоретичного осмислення: розмежування понять «медіа», «масова комунікація», «масова інформація» і «медіакультура». Аналіз конкурентних дослідницьких традицій – емпірико-функціоналістської, критичної (Франкфуртська школа, політекономія медіа) і культуральних студій – з увагою до того, як кожна з них визначає предмет, ставить питання і що вважає доказом. Здобувачі зіставляють визначення медіа в різних традиціях і обґрунтовують, який підхід продуктивніший для конкретного дослідницького завдання.

Основні поняття: медіа, масова комунікація, масова інформація, медіакультура, емпірична традиція, критична теорія, культуральні студії, предмет дослідження. Рекомендована література: осн. 1, 8, 9; дод. 1, 8; інформаційні ресурси: 1, 2.

Тема 2. Моделі комунікації: критичне зіставлення лінійних, циркулярних і транзакційних схем

Критичне зіставлення моделей комунікації як пізнавальних інструментів: лінійні (Г. Лассвелл, К. Шеннон і В. Вівер) з поняттями джерела, каналу, шуму й ефекту; циркулярні та інтеракційні (Т. Ньюкомб, В. Шрамм) з обміном ролями і зворотним зв'язком; транзакційні та ритуальні моделі, що трактують комунікацію не як передавання, а як підтримання спільноти. Аналізується, що кожна модель робить видимим і що приховує, а також межі їх застосовності до сучасного медіасередовища.

Основні поняття: лінійна модель, шум, зворотний зв'язок, циркулярна модель, транзакційна модель, трансмісійне і ритуальне розуміння комунікації, пізнавальні межі моделі.

Рекомендована література: осн. 1, 8; дод. 1, 8; інформаційні ресурси: 2.

Тема 3. Структура масовокомунікаційного процесу: аналіз компонентів, рівнів і зв'язків між ними

Аналіз структури масовокомунікаційного процесу за рівнями: інституційний (виробники, власність, редакційна автономія, економічні й політичні обмеження), текстуальний (повідомлення, жанрові й наративні конвенції, кодування значень) і рецептивний (аудиторія, контексти сприйняття, декодування). Опрацьовується поняття масової інформації та її відмінності від міжособової комунікації, а також механізми гейткіпінгу і редакційного відбору як точки, де структура процесу стає спостережуваною.

Основні поняття: інституційний рівень, текстуальний рівень, рецептивний рівень, гейткіпінг, редакційний відбір, медіавласність, повідомлення, декодування.

Рекомендована література: осн. 1, 2, 8; дод. 1, 8; інформаційні ресурси: 1, 5.

Тема 4. Телебачення як соціальний інститут: порівняльний аналіз моделей мовлення, фінансування і регулювання

Телебачення як соціальний інститут: порівняльний аналіз моделей мовлення – суспільної, комерційної та державної – за критеріями джерел фінансування, механізмів підзвітності, редакційної незалежності й зобов'язань щодо суспільного інтересу. Розглядаються режими регулювання, ліцензування і саморегуляції, а також аргументи на користь і проти суспільного мовлення в умовах конкуренції з платформами. Регуляторна рамка аналізується як інституційний механізм; огляд конкретних телеканалів і їхньої програмної політики належить до окремої дисципліни.

Основні поняття: суспільне мовлення, комерційна модель, державне мовлення, ліцензування, регулятор, саморегуляція, суспільний інтерес, підзвітність.

Рекомендована література: осн. 5, 6, 10; дод. 3; інформаційні ресурси: 3, 4.

Тема 5. Методи медіадосліджень: проєктування дослідницької стратегії аналізу медіаконтенту

Проєктування дослідницької стратегії: формулювання дослідницького питання, операціоналізація понять, вибір методу і його узгодження з теоретичною рамкою. Кількісний контент-аналіз (побудова кодувальної схеми, одиниці аналізу, вибірка, надійність кодування) і якісні підходи – дискурс-аналіз, наративний і рецептивний аналіз, глибинні інтерв'ю. Розглядаються етика медіадосліджень, академічна доброчесність і типові помилки інтерпретації, зокрема підміна кореляції причинним зв'язком. Тема передуює емпіричному етапу власного дослідження і забезпечує його інструментами.

Основні поняття: дослідницьке питання, операціоналізація, контент-аналіз, кодувальна схема, одиниця аналізу, вибірка, надійність, дискурс-аналіз, дослідницька етика.

Рекомендована література: осн. 7, 8; дод. 6, 7; інформаційні ресурси: 2, 4.

Тема 6. Теорії медіавпливу: зіставлення пояснювальних моделей від прямої дії до культивування

Еволюція теорій медіавпливу як історія перегляду власних припущень: концепції прямої й сильної дії («магічна куля»), модель обмежених ефектів і двоступеневого потоку (П. Лазарсфельд, Е. Кац), відродження ідеї сильних ефектів у довготривалій

перспективі – культивацийний аналіз Дж. Гербнера, теорія соціального научіння. Аналізуються дизайни емпіричних досліджень, на яких ці теорії трималися, і те, як методологічні обмеження визначали висновки.

Основні поняття: теорія прямої дії, обмежені ефекти, двоступеневий потік, лідери думок, культивацийний аналіз, соціальне научіння, довготривалі ефекти, дизайн дослідження.

Рекомендована література: осн. 1, 4, 8; дод. 1, 4; інформаційні ресурси: 2, 5.

Тема 7. Встановлення порядку денного, фреймінг і спіраль мовчання: оцінка пояснювальної сили теорій

Оцінка пояснювальної сили трьох впливових теорій: встановлення порядку денного (М. Маккомбс, Д. Шоу) з розрізненням першого і другого рівнів; фреймінг як спосіб організації значення й визначення проблеми; спіраль мовчання (Е. Ноель-Нойман) з поняттями клімату думки і страху ізоляції. Здобувачі перевіряють, які з тверджень цих теорій фальсифіковані емпірично, а які лишаються метафорами, і як фрагментація аудиторії в цифрову добу змінює їхні прогнози.

Основні поняття: порядок денний, перший і другий рівні agenda-setting, фреймінг, визначення проблеми, спіраль мовчання, клімат думки, фрагментація аудиторії.

Рекомендована література: осн. 4, 8, 9; дод. 4; інформаційні ресурси: 1, 2.

Тема 8. Дослідження аудиторії: аналіз припущень про глядача в конкурентних моделях рецепції

Аудиторія як дослідницька проблема: перехід від питання «що медіа роблять з людьми» до питання «що люди роблять з медіа». Теорія використання і задоволення та її критика; концепція активної аудиторії; модель кодування і декодування С. Голла з домінантним, узгодженим і опозиційним прочитанням; поняття інтерпретативних спільнот. Розглядаються способи вимірювання аудиторії – від рейтингових панелей до платформних метрик – і те, які припущення про глядача вбудовані в кожен з них.

Основні поняття: використання і задоволення, активна аудиторія, кодування і декодування, домінантне прочитання, опозиційне прочитання, інтерпретативна спільнота, вимірювання аудиторії, метрики.

Рекомендована література: осн. 1, 7, 8; дод. 1, 7; інформаційні ресурси: 2.

Тема 9. Медіа і публічна сфера: аналіз концепції Ю. Габермаса та її сучасних ревізій

Концепція публічної сфери Ю. Габермаса: умови раціонально-критичної дискусії, роль медіа як інфраструктури громадської думки і теза про рефеодалізацію. Аналіз класичної критики концепції – її нормативності, ідеалізації буржуазної публіки, виключення альтернативних публік – та сучасної ревізії самого автора щодо цифрових медіа. Обговорюються наслідки переходу від мовлення до платформ для умов, за яких публічна дискусія взагалі можлива.

Основні поняття: публічна сфера, раціонально-критична дискусія, громадська думка, рефеодалізація, контрпубліки, делібералізація, цифрова публічна сфера.

Рекомендована література: осн. 2, 6, 9; дод. 2; інформаційні ресурси: 1, 3.

Тема 10. Медіатизація суспільних процесів: аналіз механізмів впливу медіалогіки на політику і культуру

Медіатизація як довготривалий процес, у якому логіка медіа проникає в інші суспільні поля. Аналіз механізмів: адаптація політичних, культурних і освітніх акторів до вимог видимості, персоналізації й новинної цінності; поняття медіалогіки та її критика; медіатизована конструкція реальності (Н. Колдрі, А. Гепп). Здобувачі простежують, як зміна каналів комунікації перебудовує самі практики, а не лише їх висвітлення.

Основні поняття: медіатизація, медіалогіка, новинна цінність, персоналізація, видимість, медіатизована конструкція реальності, інституційна адаптація.

Рекомендована література: осн. 2, 3, 6; дод. 2, 4; інформаційні ресурси: 1, 2.

Тема 11. Медіа у формуванні норм та ідентичностей: критичний аналіз репрезентації

Медійні норми як результат відбору і видимості: хто потрапляє в медіапотік, на яких умовах з'являється і хто ухвалює це рішення. Аналіз інституційних механізмів, через які повторюваний відбір закріплює уявлення про належне: стереотипізація, символічна анігіляція, нормалізація, маркування «іншого» в новинному дискурсі; зв'язок цих механізмів з формуванням індивідуальних і групових ідентичностей. Матеріал аналізу – телевізійний, новинний і документальний контент та медійні кампанії; аналіз художніх світоглядних наративів ігрового кінематографа є предметом окремої дисципліни.

Основні поняття: відбір і видимість, стереотипізація, символічна анігіляція, нормалізація, маркування «іншого» в новинному дискурсі, ідентичність, медійні норми.

Рекомендована література: осн. 7, 8, 9; дод. 4, 5, 9; інформаційні ресурси: 1, 5.

Тема 12. Трансформація телебачення в цифрову добу: аналіз конвергенції та платформізації

Аналіз переходу від традиційного телемовлення до цифрового медіасередовища: конвергенція технологій, ринків і практик; платформізація і зміна ролі посередника; стримінгові сервіси й географія цифрової дистрибуції; алгоритмічне рекомендування як новий механізм відбору, що заміщує програмну сітку. Оцінюються наслідки для моделей виробництва і споживання контенту – від лінійного перегляду до персоналізованих каталогів. Конвергенція розглядається як інституційна і дистрибуційна модель; аналіз кросмедійних редакційно-виробничих практик належить до окремої дисципліни.

Основні поняття: конвергенція, платформізація, стримінг, алгоритмічне рекомендування, дистрибуція, лінійний перегляд, персоналізація, моделі споживання.

Рекомендована література: осн. 3, 5, 10; дод. 3; інформаційні ресурси: 2, 4.

5. Методи навчання

Дисципліна побудована як практикум теоретичного аналізу, тому провідними є методи, що вимагають від здобувача самостійної пізнавальної дії, а не відтворення викладеного:

- аналітичне читання першоджерел з наступним колективним розбором аргументації автора – реконструкція тези, доказової бази і прихованих припущень;
- порівняльний метод: систематичне зіставлення конкурентних теорій за заданими критеріями з побудовою аналітичних сіток;
- проблемна дискусія на практичному занятті, у якій теоретична позиція обстоюється і піддається запереченню в академічному режимі;
- кейс-метод: перевірка пояснювальної сили теорії на конкретному медійному матеріалі;
- метод дослідницького проєкту – наскрізна робота від формулювання питання до інтерпретації даних і публічного захисту результатів;
- лабораторна робота з даними: побудова кодувальної схеми, пробне кодування, обговорення розбіжностей між кодувальниками;
- консультування і науковий супровід індивідуального дослідження на всіх його етапах.

Завдання до практичних занять та критерії оцінювання

Тема	Завдання	Форма подання	Максимальна кількість балів
Теми 1–4	Розробити теоретичну рамку власного дослідження обраного телевізійного, новинного, документального або платформного явища (ігровий кінематограф як художній твір об'єктом не є): сформулювати дослідницьке питання, обґрунтувати вибір теоретичної традиції, визначити ключові поняття і рівень аналізу (інституційний, текстуальний, рецептивний), окреслити межі дослідження.	Дослідницький протокол, 4–6 сторінок, не менше 6 джерел	10
Теми 5–8	Виконати емпіричний зріз за розробленою рамкою: операціоналізувати поняття, побудувати кодувальну схему або схему якісного аналізу, визначити вибірку й одиниці аналізу, провести аналіз матеріалу і подати первинні результати з таблицями.	Аналітичний звіт, 6–8 сторінок, з таблицями даних і описом процедури	10
Теми 9–12	Інтерпретувати отримані результати в теоретичній перспективі: співвіднести дані з вихідними теоретичними	Підсумкова дослідницька доповідь, 8–10	10

	очікуваннями, пояснити розбіжності, оцінити обмеження власного дослідження і сформулювати висновки; публічно захистити результати в науковій дискусії.	сторінок, презентація 10–12 слайдів, усний захист 10–12 хвилин	
--	--	--	--

Критерії оцінювання практичних занять:

Критерії оцінювання	Кількість балів
Дослідницький протокол: питання дослідження сформульоване коректно і є дослідницьким, а не описовим; вибір теоретичної традиції обґрунтований через її пізнавальні можливості; поняття визначені несуперечливо, межі дослідження окреслені реалістично. Аналітичний звіт: операціоналізація відповідає поняттям рамки, кодувальна схема придатна до відтворення іншим дослідником, вибірка обґрунтована, процедура описана так, що дослідження можна повторити; результати подані коректно. Підсумкова доповідь, презентація і захист: результати співвіднесені з теоретичними очікуваннями, розбіжності пояснені, обмеження визнані самостійно; на захисті здобувач тримає аргументацію і відповідає на заперечення по суті. Спільна вимога: усі три етапи становлять єдине дослідження; матеріал відмінний від використаного в самостійних завданнях.	9–10
Дослідницький протокол: питання коректне, обґрунтування вибору традиції загальне; межі дослідження окреслені нечітко. Аналітичний звіт: схема аналізу робоча, але містить неоднозначні категорії; опис процедури неповний, відтворення потребує уточнень. Підсумкова доповідь, презентація і захист: інтерпретація коректна, але обмеження визнані формально; презентація повна, але перевантажена текстом; на захисті відповіді правильні, проте без розгорнутої аргументації. Спільна вимога: наступність етапів витримана, є дрібні неузгодженості.	7–8
Дослідницький протокол: питання описове, теоретична рамка обрана без обґрунтування. Аналітичний звіт: категорії аналізу перетинаються, вибірка довільна, процедура описана фрагментарно. Підсумкова доповідь, презентація і захист: результати переказані без співвіднесення з теорією; презентація дублює текст доповіді; на захисті здобувач не утримує аргументацію. Спільна вимога: етапи слабо пов'язані між собою.	4–6
Роботу виконано формально: дослідницька логіка відсутня, дані або процедура не подані, вимоги до обсягу й оформлення не витримані.	1–3
Роботу не подано, не захищено або виявлено порушення академічної доброчесності.	0

6. Завдання для самостійної роботи та критерії оцінювання

Тема	Завдання	Форма подання	Максимальна кількість балів
Теми 1–2	Скласти аналітичний конспект-зіставлення двох теоретичних традицій визначення природи медіа (емпірико-	Аналітичний конспект, 3–4 сторінки, не	5

	функціоналістської і критичної або культуральних студій) за єдиними критеріями: предмет, ключові питання, тип доказу, обмеження. Висновок – аргументована теза про те, для яких дослідницьких завдань кожна традиція придатніша.	менше 4 наукових джерел	
Теми 3–4	Побудувати порівняльну таблицю трьох моделей телемовлення (суспільної, комерційної, державної) за критеріями фінансування, підзвітності, редакційної незалежності й зобов'язань щодо суспільного інтересу на матеріалі трьох різних країн, і дати письмовий коментар до виявлених відмінностей.	Порівняльна таблиця з коментарем, 2–3 сторінки, не менше 4 джерел	5
Теми 5–6	Скласти анотований огляд методів медіадосліджень, придатних для аналізу телевізійного і платформного контенту: для кожного методу – пізнавальні можливості, обмеження, вимоги до даних; завершити обґрунтованим висновком про придатність методів до різних типів дослідницьких питань.	Анотований огляд, 3–4 сторінки, не менше 5 джерел	5
Теми 7–8	Підготувати реферативний огляд емпіричних досліджень одного медіаефекту (на вибір: культивация, встановлення порядку денного, фреймінг, спіраль мовчання): які гіпотези перевірялися, якими методами, які результати підтверджені, а які – спростовані або лишилися неперевіреними.	Реферативний огляд, 4–5 сторінок, не менше 6 наукових джерел	5
Теми 9–10	Написати есе з аргументованою відповіддю на питання, чи зберігає концепція публічної сфери пояснювальну силу в умовах платформних медіа. Обов'язково опрацювати щонайменше один аргумент проти власної позиції і показати, чому він не спростовує тезу.	Есе, 3–4 сторінки, не менше 4 джерел, зокрема одне іншомовне	5
Теми 11–12	Виконати кейс-аналіз репрезентації обраної соціальної групи або теми в новинному чи документальному телевізійному контенті на матеріалі опублікованого стороннього дослідження або готового медійного кейсу: які механізми відбору і видимості задіяні і які уявлення про належне вони закріплюють.	Кейс-аналіз, 4–5 сторінок, не менше 5 джерел	5

Критерії оцінювання самостійної роботи:

Критерії оцінювання	Кількість балів
---------------------	-----------------

Аналітичний конспект і порівняльна таблиця з коментарем: критерії зіставлення сформульовані самостійно і витримані для всіх об'єктів; відмінності показані змістовно, а не переліком ознак; письмовий коментар пояснює причини відмінностей, а не переказує таблицю; висновок містить аргументовану тезу. Анотований і реферативний огляд: корпус джерел відповідає заявленому обсягу і темі, джерела систематизовані за логікою, а не за алфавітом; показано, які твердження підтверджені, а які лишаються дискусійними. Есе: теза сформульована чітко, аргументація послідовна, контраргумент опрацьований по суті й спростований. Кейс-аналіз: механізми репрезентації визначені точно й підкріплені конкретними прикладами з матеріалу; висновок пов'язує кейс із теоретичною рамкою. Спільна вимога: оформлення і посилання за ДСТУ, самостійність тексту, дотримання обсягу.	5
Аналітичний конспект і порівняльна таблиця з коментарем: критерії коректні, але витримані не для всіх об'єктів; коментар здебільшого описовий; висновок правильний, проте загальний. Анотований і реферативний огляд: обсяг джерел витриманий, систематизація здебільшого логічна, оцінка підтвердженості тверджень поверхова. Есе: теза наявна, аргументація загалом послідовна, контраргумент згаданий, але опрацьований формально. Кейс-аналіз: механізми названі правильно, приклади нечисленні або недостатньо показові; зв'язок із теорією намічений. Спільна вимога: поодинокі похибки в оформленні посилань.	4
Аналітичний конспект і порівняльна таблиця з коментарем: зіставлення фрагментарне, критерії підмінені описом об'єктів окремо. Анотований і реферативний огляд: джерел менше за норму або вони переказані без систематизації. Есе: теза розмита, аргументація непослідовна, контраргумент відсутній. Кейс-аналіз: опис матеріалу переважає над аналізом механізмів. Спільна вимога: помітні порушення оформлення чи обсягу.	3
Робота виконана поверхово, є суттєві змістові помилки, матеріал здебільшого переказано без власного аналізу; вимоги до обсягу, джерельної бази й оформлення не витримані.	1–2
Роботу не подано, подано з порушенням академічної доброчесності (запозичення без посилання, неавторський текст) або вона не відповідає завданню.	0

Відповідно до [Положення про порядок визнання результатів навчання, здобутих у процесі формальної, неформальної та/або інформальної освіти](#) Університету, здобувач має право зарахувати результати навчання, якщо вони підтверджені офіційними документами (дипломом, сертифікатом, свідоцтвом тощо). Це можуть бути результати, отримані під час участі в онлайн чи очних курсах, програмах обміну, конференціях, тренінгах, семінарах, лекціях, майстер-класах, літніх чи зимових школах, бізнес-школах, стажуваннях та інших освітніх заходах.

У межах цієї дисципліни здобувач може подати документи для визнання результатів неформальної освіти за окремими темами. Якщо такі результати підтверджені сертифікатом чи іншим документом, вони зараховуються як виконання завдань для самостійної роботи.

Освітні курси, за проходження яких можна отримати перезарахування, знаходяться на платформі: [Prometheus](#)

7. Форми проведення контролю та критерії оцінювання

Оцінювання рівня знань здобувачів включає поточний і підсумковий контроль. Поточний контроль має на меті оцінити роботу здобувачів за всіма видами аудиторної роботи (лекції, практичні заняття) та відображає поточні навчальні досягнення здобувачів в освоєнні програмного матеріалу дисципліни. Підсумковий (семестровий) контроль є інтегрованою оцінкою засвоєння знань здобувачів у вигляді семестрового іспиту.

При викладанні дисципліни використовуються такі методи контролю:

поточний контроль (ПК) - включає диференційований та об'єктивний облік результатів освітньої діяльності здобувачів щодо засвоєння теоретичних знань (усне опитування, обговорення проблемних питань тощо) та уміння практичного вирішення завдань на практичних заняттях та під час самостійної роботи здобувачів. Поточний контроль передбачає максимально - 60 балів;

підсумковий семестровий контроль (ПСК) – іспит, за підсумками роботи в семестрі (за результатами поточного контролю).

Критерії оцінювання іспиту

Критерії оцінювання	Бали
Теоретичні питання розкриті системно, з розумінням логіки й меж теорії, а не переказом означень; аналітичне завдання виконано з коректним добром теоретичної рамки і доказовою інтерпретацією матеріалу; відповіді на додаткові питання аргументовані.	36–40
Теоретичні питання розкриті правильно, але без розгляду обмежень теорії; аналітичне завдання виконано коректно, інтерпретація місцями описова; на додаткові питання відповідає по суті.	28–35
Відповідь на теоретичні питання фрагментарна, поняття вживаються неточно; аналітичне завдання виконано частково, теоретична рамка застосована формально.	20–27
Теоретичний матеріал не засвоєний, аналітичне завдання не виконано або виконано з принциповими помилками.	0–19

8. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

	За результатами поточного контролю та самостійної роботи						Сума	
	T 1	T2	T3	T4	T5	T6	Іспит	100
Самостійна робота	5	5	5	5	5	5	40	
Практична робота	10		10		10			

Шкала відповідності оцінок

Оцінка за стобальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Значення оцінки	Рівень компетентності
90 – 100	A	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов’язкового матеріалу з можливими незначними недоліками	Високий (творчий)
82 – 89	B	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов’язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок	Достатній (конструктивно-варіативний)
74 – 81	C	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок	
64 – 73	D	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності	Середній (репродуктивний)
60 – 63	E	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)	
35 – 59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання	Низький (рецептивно-продуктивний)
0 – 34	F	Незадовільно з обов’язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни	

9. Рекомендована література

Основна література

1. McQuail D., Deuze M. McQuail’s Media and Mass Communication Theory. 7th ed. London : SAGE Publications, 2020.
2. Couldry N., Hepp A. The Mediated Construction of Reality. Cambridge : Polity Press, 2017. 290 p.

3. van Dijck J., Poell T., de Waal M. *The Platform Society: Public Values in a Connective World*. New York : Oxford University Press, 2018. 240 p.
4. McCombs M., Valenzuela S. *Setting the Agenda: Mass Media and Public Opinion*. 3rd ed. Cambridge : Polity Press, 2021.
5. Lotz A. D. *We Now Disrupt This Broadcast: How Cable Transformed Television and the Internet Revolutionized It All*. Cambridge, MA : The MIT Press, 2018. 256 p.
6. Napoli P. M. *Social Media and the Public Interest: Media Regulation in the Disinformation Age*. New York : Columbia University Press, 2019. 296 p.
7. Benshoff H. M. *Film and Television Analysis: An Introduction to Methods, Theories, and Approaches*. London ; New York : Routledge, 2016. 318 p.
8. Зражевська Н. І. *Теорія медіа та суспільства : навчальний посібник*. Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2022. 198 с. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/45235/1/N_Zrazhevskaya_Posibnik_TMS_pravki_2_watermark_2022_FJ.pdf (дата звернення: 28.08.2026).
9. Квіт С. М. *Масові комунікації : підручник*. 2-ге вид. Київ : Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2018. 352 с. URL: <https://kvit.ukma.edu.ua/wp-content/uploads/2019/02/Mass-Communications-2018.pdf> (дата звернення: 28.08.2026).
10. Lobato R. *Netflix Nations: The Geography of Digital Distribution*. New York : New York University Press, 2019. 235 p.

Допоміжна література

1. Іванов В. Ф. *Основні теорії масової комунікації і журналістики : навчальний посібник / за наук. ред. В. В. Різуна*. Київ : Центр Вільної Преси, 2010. 258 с. URL: <https://www.aup.com.ua/uploads/TMbook.pdf> (дата звернення: 28.08.2026).
2. Habermas J. *A New Structural Transformation of the Public Sphere and Deliberative Politics / trans. by C. Cronin*. Cambridge : Polity Press, 2023. 128 p.
3. Hesmondhalgh D. *The Cultural Industries*. 4th ed. London : SAGE Publications, 2019.
4. Jowett G. S., O'Donnell V. *Propaganda & Persuasion*. 7th ed. Thousand Oaks : SAGE Publications, 2019.
5. Шевченко Л. І., Сизонов Д. Ю. *Теорія медіалінгвістики : підручник / за ред. Л. І. Шевченко*. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2021. 214 с.
6. Krippendorff K. *Content Analysis: An Introduction to Its Methodology*. 4th ed. Los Angeles : SAGE Publications, 2018.
7. Riffe D., Lacy S., Fico F., Watson B. R. *Analyzing Media Messages: Using Quantitative Content Analysis in Research*. 4th ed. New York : Routledge, 2019. 224 p.
8. Косюк О. М. *Теорія масової комунікації : навчальний посібник*. Луцьк : Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2012. 384 с.
9. Погребняк Г. П. *Авторський кінематограф у культурному просторі другої половини XX – початку XXI століття : монографія*. Київ : НАКККиМ, 2020. 448 с.

Інформаційні ресурси

1. Детектор медіа : медіакритика, аналітика українського медіаринку, моніторинги телевізійного контенту. URL: <https://detector.media/> (дата звернення: 28.08.2026).

2. Reuters Institute for the Study of Journalism : щорічний Digital News Report про споживання новин і трансформацію медіаринків. URL: <https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/digital-news-report> (дата звернення: 28.08.2026).
3. Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення : нормативна база мовлення, ліцензування, рішення регулятора. URL: <https://www.nrada.gov.ua/> (дата звернення: 28.08.2026).
4. European Audiovisual Observatory : статистика і аналітика європейського аудіовізуального ринку, регуляторні огляди. URL: <https://www.obs.coe.int/en/web/observatoire/home> (дата звернення: 28.08.2026).
5. Інститут масової інформації : моніторинги дотримання професійних стандартів, дослідження медіаграмотності. URL: <https://imi.org.ua/> (дата звернення: 28.08.2026).